C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-300/6 Judecătoria Orhei sediul Central
1-26019366-03-1r-06042025 judecător: Mihail Josanu

D E C I Z I E

17 iunie 2026 min. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecător Ghenadie Liulca
Judecătorii Victoria Robu, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Svetlana Coșneanu împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 10.03.2026, privind condamnarea lui:

> **Perju Gheorghe** *****, născut la *****, IDNP *****, originar din **********, domiciliat în s.*****, r-nul *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii medii speciale, nesupus militar, neangajat, concubinaj, doi copii minori la întreținere, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (4) și art. 266 din Codul penal.

Cauza a fost examinată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de examinare a cauzei:
în instanța de fond: 18.02.2026-10.03.2026,
în instanța de recurs: 06.04.2026-17.06.2026.
Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,
-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 10.03.2026, Perju Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal, și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

A fost recunoscut vinovat și condamnat Perju Gheorghe *****, născut la data de *****, IDNP *****, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 din Codul penal, și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis.

În temeiul art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Perju Gheorghe ***** pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Termenul executării pedepsei stabilite lui Perju Gheorghe ***** s-a calculat din data pronunțării sentinței, adică 10 martie 2026, cu includerea termenului aflării în arest preventiv și reținere din momentul reținerii de facto, 11 decembrie 2025, ora 04:30, până la data de 10 martie 2026.

Măsura preventivă – arestul preventiv aplicată în privința lui Perju Gheorghe ***** se menține până la rămânerea definitivă a sentinței.

S-a admis demersul procurorului și se încasează de la Perju ***** *****, născut la data de *****, IDNP *****, în beneficiul statului mijloace bănești în sumă de 5292 (cinci mii două sute nouăzeci și doi) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202528C0057 din 04 februarie 2026.

Instanța s-a expus asupra sorții corpului delict: automobilul de marca „Audi”, model „80”, cu n/î*****, care se păstrează la parcarea Inspectoratului de Poliție *****, se restituie proprietarului legal la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că Perju Gheorghe, în noaptea de 10 spre 11 decembrie 2025, în jurul orei 00.00, fără să dețină permis de conducere auto, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având concentrația de 0,97 mg/l vapori de alcool în aerul expirat, a condus automobilul de model Audi 80 cu n/î***** pe traseul R22 Ratuș-Telenești, din direcția sat. Ratuș spre or. Telenești, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de vizibilitatea redusă pe timp de noapte, nu a adaptat viteza la situația rutieră, contrar prevederilor pct. 10 alin. (1) lit. b), alin. 2 lit. a), pct. 14 și pct. 45 subpct. (l) lit. a), b), d) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, iar ca rezultat la km 11 + 402,9 m a tamponat pietonul Cușnir Tudor *****, născut la *****, fost locuitor al s**********, care

potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 202528C0057 din 04 februarie 2026, a suferit vătămări corporale sub formă de t*****, în urma cărora victima a decedat la fața locului.

Tot el, în noaptea de 10 spre 11 decembrie 2025, imediat după comiterea accidentului rutier pe traseul R-22 Ratuș-Telenești, în urma căruia a survenit decesul victimei Cușnir Tudor, contrar prevederilor pct. 12 alin. (1) lit. g) din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, potrivit căruia conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat să anunțe despre accident poliţia şi să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliţie, intenționat, nu a oprit automobilul implicat în accident și nu a anunțat serviciile de urgență, dar a continuat deplasarea pe câmp până automobilul s-a împotmolit. Ulterior, el a scos numerele de înmatriculare a automobilului și le-a ascuns, pentru a nu fi identificat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că în drept faptele inculpatului Perju Gheorghe întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal cu indicii de calificare - *încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei sau de exploatare a mijloacelor de transport de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă decesul unei persoane, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere* și în temeiul art. 266 din Codul penal*, adică – „părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport şi care a încălcat regulile de securitate a circulaţiei sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) din Codul penal”.*

Sentința în cauză a fost atacată la 23.03.2026 cu recurs, în termen, de avocatul Svetlana Coșneanu în interesele inculpatului Perju Gheorghe, prin care a solicitat casarea sentinței şi adoptarea unei noi hotărâri prin care Perju Gheorghe să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 3 luni.

În motivarea recursului se invocă că sentința este neîntemeiat de severă doar sub aspectul pedepsei definitive stabilite în baza concursului de infracțiuni. Acesta susține că instanța de fond, deși a individualizat pedepsele pentru fiecare infracțiune, a aplicat un cumul parțial excesiv, stabilind o pedeapsă definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, în condițiile în care circumstanțele cauzei justificau o majorare minimă a pedepsei principale. Inculpatul a recunoscut integral faptele, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] CPP, a manifestat căință sinceră, este la prima abatere de la legea penală, infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) CP a fost săvârșită din imprudență, are la întreținere doi copii minori și a reparat integral prejudiciul material și moral cauzat succesorului victimei. În opinia recurentului, aceste circumstanțe atenuante nu au fost valorificate corespunzător la stabilirea pedepsei definitive de 4 ani și 6 luni și

depășește realizarea scopurilor pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal și că, în lipsa unor circumstanțe agravante suplimentare, o pedeapsă definitivă de 4 ani și 3 luni închisoare ar răspunde exigențelor principiului proporționalității și individualizării sancțiunii penale.

Potrivit art.447 alin.(1) CPP, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces, alin.(2) stipulând, că instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.

Fiind numită cauza spre examinare, părților li-a fost comunicat despre aceasta, precum și despre dreptul de a depune referință. Referințe nu au fost înaintate, fapt ce nu împiedică examinarea recursului în baza probelor administrate la dosar.

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele din recurs, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței, Colegiul penal ajunge la concluzia că, recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată să fie menținută fără modificări.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit prevederilor art.364/1 alin.(10) și (11) sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanţa ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Colegiul penal reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364/1 CPP, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu. Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364/1 alin. (4) CPP prin încheiere protocolară i-a admis cererea, după care a recurs la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea

nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Perju Gheorghe a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Perju Gheorghe în baza dispozițiilor art. 264 alin. (4) și art.266 Cod penal. Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate. Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată în ceea ce privește stabilirea vinovăției inculpatului, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 CPP.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384; 389; 364/1 Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală.

Potrivit textului recursului înaintat rezultă că, avocatul inculpatului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința în partea individualizării pedepsei penale, considerând că acestuia urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 3 luni. Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Perju Gheorghe conform art.264 alin. (4) Cod penal –încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere și în temeiul art. 266 din Codul penal, adică – „părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea

mijlocul de transport şi care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) din Codul penal.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale aplicate în privința inculpatului, conchide asupra faptului că lui Perju Gheorghe, găsit vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) și art. 266 Cod penal, i-a fost stabilit corect în baza acestei legi pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen 4 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis. Prima instanță justificat a aplicat lui Perju Gheorghe pedeapsa sub formă de închisoare, iar cuantumul acesteia, a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art.80/1 alin.(1) Cod penal.

Instanța de recurs apreciază că argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate și nu justifică intervenția asupra sentinței sub aspectul individualizării pedepsei.

Contrar susținerilor recurentului, instanța de fond a respectat cerințele art. 61 și art. 75 din Codul penal, precum și prevederile art. 84 alin. (1) din Codul penal privind stabilirea pedepsei în cazul concursului de infracțiuni. La individualizarea sancțiunii au fost avute în vedere natura și gravitatea faptelor comise, gradul de pericol social al acestora, circumstanțele concrete ale cauzei, persoana inculpatului, precum și toate circumstanțele atenuante reținute în favoarea acestuia, inclusiv recunoașterea vinovăției, examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] CPP, lipsa antecedentelor penale, căința sinceră, faptul că infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal a fost săvârșită din imprudență, existența a doi copii minori la întreținere și repararea prejudiciului cauzat succesorului victimei.

Totodată, instanța de fond a acordat eficiență acestor circumstanțe prin aplicarea reducerii limitelor de pedeapsă prevăzute de art. 80[1] Cod penal și prin stabilirea unor pedepse individuale corespunzătoare fiecărei infracțiuni. Prin urmare, aceleași împrejurări nu pot constitui, în mod automat, temei pentru diminuarea suplimentară a pedepsei definitive stabilite în condițiile art. 84 alin. (1) Cod penal.

Colegiul reține că infracțiunile comise prezintă un grad ridicat de pericol social. Inculpatul a condus un autovehicul fără a deține permis de conducere, în stare avansată de ebrietate alcoolică, încălcând în mod grav regulile de circulație rutieră, iar consecința directă a acțiunilor sale a fost decesul unei persoane. Ulterior producerii accidentului, acesta a părăsit intenționat locul faptei, fără a anunța organele competente și fără a acorda ajutor victimei, încercând inclusiv să îngreuneze identificarea sa prin înlăturarea și ascunderea plăcuțelor de înmatriculare. Aceste împrejurări relevă o conduită deosebit de gravă și justifică pe deplin modalitatea în care instanța de fond a stabilit pedeapsa rezultantă.

Prin urmare, nu poate fi reținută susținerea recurentului că majorarea pedepsei cu șase luni în cadrul cumulului parțial ar fi excesivă sau disproporționată. Legea nu instituie obligația instanței de a aplica sporul minim posibil, stabilirea pedepsei definitive fiind atributul instanței, care apreciază în concret toate circumstanțele cauzei. În speță, pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare este proporțională cu gravitatea faptelor, corespunde scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal și nu depășește ceea ce este necesar pentru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

În consecință, Colegiul penal constată că sentința atacată este legală și întemeiată sub aspectul individualizării pedepsei, iar motivele invocate în recurs nu constituie temei pentru reducerea pedepsei definitive, motiv pentru care recursul urmează a fi respins ca nefondat.

Din motivele expuse supra, criticile aduse de către recurent în ceea ce privește asprimea pedepsei aplicate prin sentință, Colegiul penal le apreciază ca nefondate, or, pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată cu respectarea criteriilor legale prevăzute de art. 61 și art. 75 Cod penal, fiind stabilită în limitele sancțiunii prevăzute de norma de incriminare și proporțională gravității faptei comise. Colegiul penal constată că instanța de fond a ținut cont de natura și gradul de pericol social al infracțiunii, de circumstanțele concrete ale săvârșirii acesteia, de persoana inculpatului, precum și de circumstanțele atenuante reținute, inclusiv recunoașterea vinovăției, conduita procesuală corectă și lipsa antecedentelor penale.

Totodată, aplicarea pedepsei sub forma închisorii pe termen de 4 ani 6 luni cu executare în penitenciar, cu beneficiul procedurii simplificate și în condițiile art. 80^1 Cod penal, reflectă un just echilibru între necesitatea sancționării conduitei infracționale și scopul pedepsei penale, neputând fi calificată drept excesivă sau disproporționată. În aceste condiții, Colegiul penal apreciază că sancțiunea stabilită este una legală, temeinică și echitabilă, fiind aptă să asigure atât prevenția generală, cât și pe cea specială, fără a aduce o atingere nejustificată drepturilor inculpatului ori intereselor legitime ale familiei acestuia.

Conducându-se de prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către avocatul Svetlana Coșneanu împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 10.03.2026, pronunțată în cauza penală cu privire la acuzația înaintată lui **Perju Gheorghe ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) și art. 266 CP, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător: